

Verlangen.

Vroeg in de morgen
loop ik het paadje af.
Linksaf richting het dorp
seconden verstrijken,
nee, rechtsaf, rust.
Een verlangen naar rust.
Gedachteloos wandel ik verder.

Splitsing,

even een aarzeling,
maar mijn lichaam fluister rust, rust
naar de oneindige stilte van deze plek
op dit tijdstip van deze dag.

Zwermen vogels, een vluchtig moment
dan vallen ze weer uiteen.
Zilveren bladeren ruisen
zachte winden beroeren de lucht.
Een plukje hei met een laagje mist erover.
Ik verlaat de plek, mijn hoofd is leeg
neuriënd het lieflijke "Adagio van Vivaldi".
Een plukje hei in mijn handen geklemd.

Anja Masee
September 2014